

D. AVRELI
AVGVSTINI
HIPPONENSIS EPI-
SCOPI OPERVM TOMI
QVINTI PARS
SECVND A.

Qua reliqui X. Libri DE CIVITATE DEI nunc de-
mum veterum codicum collatione & fide castigatis-
simi facti, atque doctissimi viri LODOVICI
VIVIS, eruditissimis Commentariis
illustrati, continentur:

*Cum Indice, hac postrema editione castigatissimo
discussimòque facto.*

LFGDVNI,
Apud Sebastianum Honoratum
M. D. LXX.

*Whale
Bren's
Debar
Cawden
Upale
man
ca*

ELENCHVS CA-
PITVM IN DIVI AV-
RELII AVGVSTINI DE
CIVITATE DEI,
LIBRVM XIII.

- 1 De lapsu primi hominis, per quem est contracta mortali-
tas.
- 2 De ea morte, quæ animæ semper utcumque victuræ acci-
dere potest, & ea cui corpus obnoxium est.
- 3 Vtrum mors, quæ per peccatum primorum hominum
in omnes homines pertransiit, etiam sanctis pœna
peccati sit.
- 4 Cur ab his, qui per gratiam regenerationis sunt absolu-
ti à peccato, non auferatur mors, id est pœna peccati.
- 5 Quòd sicut iniqui malè vtuntur lege, quæ bona est, ita
& iusti bene vtuntur morte, quæ mala est.
- 6 De generalis mortis malo, quo animæ & corporis socie-
tas separatur.
- 7 De morte, quam non regenerati pro Christi confessione
suscipiunt.
- 8 Quòd in sanctis primæ mortis pro veritate susceptio,
secundæ sit mortis absolutio.
- 9 Vtrum tempus mortis, quo vitæ sensus auferatur, in mo-
rientibus, an in mortuis esse, dicendum sit.
- 10 An vita mortalium, mors potius quàm vita dicenda
sit.
- 11 An quisquam simul & viuens possit esse & mortuus.
- 12 Quam mortem primis hominibus Deus, si mandatum
eius transgredierentur, fuerit comminatus.
- 13 Præuaricatio primorum hominum quam primam sen-
serit pœnam.

DIVI

AVRELII AVGV-
STINI EPISCOPI
AD MARCELLINVM
DE CIVITA-
TE DEI
LIBER XIII.

De lapsu primi hominis, per quem est contracta mortalitas.

CAPVT I.

EXpeditis de nostri seculi exorta, & de initio generis humani difficillimis questionibus: nunc iam de lapsu primi hominis, in d' primorum hominū, & de origine ac propagine mortis humanæ disputationē à nobis institutam rerum ordo deposcit. Nō enim eo modo quo angelos condiderat Deus, ita condidit & homines: vt etiam si peccassent, mori omnino non possent: sed ita, vt * perfunctos obedientiæ munere, sine interuentu mortis angelica immortalitas & beata æternitas sequeretur: inobedientes autem mors plecteret damnatione iustissima: quod etiam in libro superiore iam diximus.

IOANNIS LODOVICI VI-
VIS VALENTINI IN TERTIVM DE-
cimū librū de ciuitate Dei, D. Aurelij
Augustini Commentaria.

Perfectos obedientiæ munere.] Statutū vnicuique viuendi super terram fuisse tempus, quo absoluto gustatōque ligno vite confirmata fuisse natura, translatōsque in calum immortalitas consecuta. Hic multa quæstio

A. j.